

בית משפט השלום באילת

29 ינואר 2019

ת"פ 17-09-47170 מדינת ישראל נ' לנדצ'מן

לפני כבוד השופט תומר אורינוב

מדינת ישראל – פמ"ד

המאשימה

נגד

לידיה לנדצ'מן ת.ז. [Redacted]

הנאשמת

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36

נוכחים:

ב"כ המאשימה – מתמחים הגב' גאל לבון ומר רפאל אביב
הנאשמת וב"כ - עו"ד חיה וייסגרבר

פרוטוקול

גזר דין

1. הנאשמת, ילידת 1965, הורשעה על פי הודאתה, ביום 21/01/18, בשתי עבירות של תקיפה סתם, עבירות לפי סעיף 379 לחוק העונשין, תשל"ז – 1977 (להלן – חוק העונשין).
2. הודאת הנאשמת באה בעקבות הסדר טיעון דינוני שגובש בין הצדדים עוד טרם הגשת כתב האישום, ובמסגרת הליך שימוע שהתקיים אצל המאשימה.
3. בין הצדדים לא גובשה הסכמה עונשית כלשהי, אך סוכם כי יוגש תסקיר שירות המבחן לעונש בעניינה של הנאשמת וכי כל צד יעתור לענישה אחרת, כאשר ההגנה רשאית אף לעתור לביטול ההרשעה.

כתב האישום

4. כתב האישום, שבעובדותיו הודתה הנאשמת, אוחז בשני אישומים.
5. על פי החלק הכללי של כתב האישום, הנאשמת, שהינה גננת במקצועה, ניהלה גן ילדים באילת, שכונה [Redacted], בו התחנכו, במועדים הרלוואנטיים, כ- 18 ילדים בטווח הגילאים שבין שנה וחצי עד שנתיים וחצי. הנאשמת, יחד עם נשות צוות נוספות בגן, היתה אחראית לצרכי בריאותם, חינוכם ושלומם של הילדים.
6. באישום הראשון נטען, כי ביום 18/10/15, בשעות הצהריים המוקדמות, באחד מחדרי הגן, השגיחה הנאשמת על מספר קטינים ששכבו על מזרונים שהונחו על הרצפה, וזאת בעוד היא מתעסקת במכשיר הסלולארי שלה. הקטינה א.י., ששכבה על המזרון, התקשתה להירדם וזזה מצד לצד. הנאשמת כעסה על הקטינה א.י. ומשכה אותה בשיערה ואחר כך גם בידה לכיוון מרכז המזרון.

בית משפט השלום באילת

29 ינואר 2019

ת"פ 17-09-47170 מדינת ישראל נ' לנדצימן

7. באישום השני נטען, כי באותו מועד, עת שכבה הקטינה א.ט. על המזרון, ניסתה
 2 הנאשמת להרדימה, בכך שישבה לידה וטפחה על גבה. הקטינה א.ט. התקשתה
 3 להירדם, והנאשמת דחפה אותה בחוזקה בידה ובגופה. סמוך לאחר מכן, בעוד הקטינה
 4 א.ט. עדיין שוכבת על המזרון ומתקשה להירדם, הנאשמת אחזה אותה בזרועה, מתחת
 5 לכתפה, והרימה אותה מהמזרון לכורסת ילדים שהיתה בסמוך, והושיבה אותה
 6 בחוזקה כשהיא מנערת את גופה למספר שניות, בעוד הקטינה א.ט. בוכה.

7
8
9

תסקיר שירות המבחן

8. מתסקיר שירות המבחן עולה, כי הנאשמת בת 53 נשואה ואם ל – 3 ילדים בגירים,
 11 ועובדת בימים אלו כריתמיקאית עצמאית בגני ילדים. הנאשמת נעדרת עבר פלילי,
 12 שירתה בצבא, תחילה כמחסנאית טכנית ואחר כך בלהקת הווי חיל האוויר; היא בעלת
 13 תעודת הוראה וגנת מוסמכת, ובעשור האחרון עובר לאירועים בהם הורשעה, ניהלה
 14 גן פרטי באילת. לדברי הנאשמת, היא מאוד אוהבת לעבוד עם ילדים; מאז האירוע
 15 עזבה את העיר אילת ועברה להתגורר בבית הוריה במושב בדרום הארץ, בעוד בעלה
 16 ממשיך להתגורר באילת; ותיארה כי בעקבות האירועים בהם הורשעה היא סובלת
 17 מחרדות, הפרעות שינה, סיוטים והימנעות יציאה מהבית, ואף פנתה לקבלת טיפול
 18 רפואי – נפשי ובהמשך גם לטיפול פסיכולוגי. כיום אינה נוטלת טיפול תרופתי כלשהו.

20
21
22

9. הנאשמת הודתה בעבירות שביצעה והסבירה, כי במועד ביצוען היא היתה לבד בגן
 22 הילדים והתקשתה להתמודד עם שתי פעוטות אשר בכו והתקשו להירדם, דבר שגורם
 23 לה ללחץ וחשש באשר לאפשרות כי יתר הפעוטות יתעוררו, ועל כן, מתוך דחף וללא
 24 חשיבה מוקדמת, הגיבה כלפי שתי הפעוטות בתוקפנות. הנאשמת הוסיפה והסבירה,
 25 כי באותו שבוע אף היתה טרודה ונסערת בשל חוויה אישית אשר בנה שיתף אותה בה
 26 ואשר העצימה את תחושות הלחץ בהן היתה נתונה. הנאשמת הביעה צער כנה וחרטה
 27 עמוקה על מעשיה והתנהגותה, והדגישה כי עובר לאירוע מעולם לא נהגה באלימות
 28 כלפי ילדים, ואף התקינה מיוזמתה מצלמות בגן.

29
30
31

10. הנאשמת סיפרה לקצינת המבחן, כי קיבלה מכתבי המלצה מהורים רבים על תפקודה
 31 הטוב כגננת, וכי לאחר האירוע היא הבינה את הקושי שלה לעבוד תחת לחץ ולכן לא
 32 שבה לעבוד כגננת. תחת זאת החליטה לעבוד עם ילדים בתור ריתמיקאית במשך שעה
 33 בלבד, וזאת כדי למנוע מעצמה התמודדות עם לחץ בזמן העבודה.

34
35
36

11. שירות המבחן התרשם, כי המעשים בהם הורשעה הנאשמת אינם מאפיינים את
 36 התנהגותה דרך כלל עם הילדים, וכי התנהגותה נבעה מקושי בהתמודדות עם מצב לחץ
 37 בו היתה נתונה באותה תקופה. עוד התרשם שירות המבחן, כי מאז האירוע, הנאשמת
 38 מתקשה להמשיך בחייה כפי שניהלה אותם במשך שנים וכי היא מתמודדת באופן
 39 יומיומי עם חרדות ומטען נפשי כבד אשר מונח על כתפיה, כך ממש בלשון התסקיר.

40
41
42

12. על אף ההתרשמות שהנאשמת מתקשה להתמודד עם מצבי לחץ ואז עלולה להגיע לידי
 42 מצב של חוסר בשליטה בדחפים, שירות המבחן מעריך כי הסיכון לביצוע עבירות
 43 נוספות מצד הנאשמת הוא נמוך, זאת, בין היתר, בשל עברה הנקי, הבעת שאיפות
 44 נורמטיביות, התייחסות כבוד ראש להליך המשפטי, נטילת אחריות והפנמה של
 45 חומרת המעשים.

בית משפט השלום באילת

29 ינואר 2019

ת"פ 17-09-47170 מדינת ישראל נ' לנדצימן

- 1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
13. בשקלול כל הנתונים ולאור ההערכה, לפיה הרשעה בדין עלולה לפגוע בסיכויי שיקומה, פרנסתה והמשך עבודתה בגני ילדים, המליץ שירות המבחן שלא להרשיע את הנאשמת ולהשית עליה עונש של"צ בהיקף של 100 שעות.
- חוו"ד הממונה על עבודות השירות**
14. בעניינה של הנאשמת התקבלה חוות דעת מטעם הממונה על עבודות השירות, ולפיה הנאשמת נמצאה כשירה לבצע עבודות שירות.
- ראיות וטיעוני הצדדים לעונש**
15. ב"כ המאשימה עמדה, בטיעוניה לעונש, על הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה ממעשיה של הנאשמת ושעניינם הגנה על גופם ושלומם הפיזי והנפשי של קטינים, במיוחד פעוטות רכים בשנים שנמצאים תחת אחריות מי שהופקדו לשמור עליהם, וטענה כי מידת הפגיעה שהסבו מעשי הנאשמת לערכים החברתיים האמורים היא גבוהה.
- כך הדגישה ב"כ המאשימה את חומרת מעשי הנאשמת ואת הצורך להרתיע, לא רק את הנאשמת, אלא גם מורים ומטפלים אחרים לבל יפגעו בילדים שתחת משמורתם, ועל אחת וכמה כאשר עסקינן בתינוקות רכים בשנים, שהם חסרי ישע ואינם יכולים להתלונן.
- ב"כ המאשימה הוסיפה וטענה, כי מעשיה המקוממים של הנאשמת נעשו בקור רוח ובאטימות, שיש בהם כדי לזעזע כל בעל מוסר ומצפון אנושי, ובמקום שאמור לשמש עבור התינוקות חממה מוגנת.
- המאשימה לא נקבה במתחם עונש הולם, אך עתרה, בשים לב למכלול השיקולים, להשית על הנאשמת עונש מאסר בפועל לתקופה של 6 חודשים, שיכול וירוצה בעבודות שירות, לצד רכיבי ענישה נלווים.
- בתוך כך, עתרה המאשימה לדחות את עתירת הנאשמת והמלצת שירות המבחן, שלא להרשיע את הנאשמת, בציינה כי סוג העבירות בהן הורשעה הנאשמת אינו מאפשר לוותר על ההרשעה, מה גם שאין זה ראוי כי הנאשמת תמשיך לעסוק בעבודה עם ילדים שהרי היא הודתה כי מתקשה לתפקד במצבי לחץ עד כדי חוסר שליטה בדחפים, וכידוע שהות עם ילדים עלולה להביא אנשים למצבי לחץ.
16. ב"כ הנאשמת, מנגד, עתרה לאמץ את המלצת שירות המבחן לביטול הרשעת הנאשמת, בציינה כי העבירות בהן הורשעה הנאשמת נמצאות ברף התחתון של החומרה, בוצעו בסמיכות זמנים, נעדרות מאפיינים של אכזריות, ומהוות מעידה חד פעמית של הנאשמת.

בית משפט השלום באילת

29 ינואר 2019

ת"פ 17-09-47170 מדינת ישראל נ' לנדצ'מן

- 1 ב"כ הנאשמת הדגישה את עברה הנקי של הנאשמת, עבודתה כגננת מוערכת שנים
2 רבות, אהבתה הרבה לילדים שמהווים את כל עולמה, הודאתה ונטילת האחריות,
3 העובדה שהתקינה מיוזמתה מצלמות בגן עובר לאירוע, והחלטתה לעזוב את עבודתה
4 כגננת ותחת זאת לעבוד כריתמיקאית בגני ילדים בהיקף שעות מצומצם.
5
6 עוד ציינה ב"כ הנאשמת, כי בעקבות חקירתה באירועים בהם הורשעה היא נאלצה
7 לעזוב את העיר אילת, בעוד בעלה נשאר לגור בעיר, והיא סובלת מהתקפי חרדה
8 ודיכאון ומטופלת אצל פסיכולוג, כאשר בעבר, סמוך לאחר האירוע, היא טופלה גם על
9 ידי פסיכיאטר.
10
11 ב"כ הנאשמת הפנתה גם לתסקיר שירות המבחן, ממנו עולה כי הסיכון לביצוע עבירה
12 נוספת מצד הנאשמת הוא נמוך, וכי הנאשמת עורכת מאמצים לניהול ולשיפור אורחות
13 חייה, ועמדה על כך שהרשעת הנאשמת בדין תפגע בפרנסתה.
14
15 הנאשמת, בדבריה לעונש, ביקשה להביע התנצלותה על מעשיה והסבירה כי ביצעה את
16 העבירות ברגע של לחץ שנוצר כאשר היא בגפה בגן והפעוטות לא ישנים ואף בוכים.
17 הנאשמת הדגישה, כי היא מלקה את עצמה מאז האירוע ומרגישה שמרצה את עונשה
18 מזה כשלוש שנים. כן תיארה את אהבתה לילדים ואת השבחים שקיבלה מהורים של
19 ילדים על עבודתה כגננת, וביקשה להבהיר כי הרשעה תפגע בה כלכלית ורגשית, שכן
20 היא רוצה להמשיך לעבוד עם ילדים.
21
22 מטעם הנאשמת גם הוגשו מכתבי ומסרוני ההערכה מהורים של ילדים שלמדו בגן
23 שבניהולה, צילום תעודת הוראה, ומכתב ממנכ"ל איחוד גני הילדים (המכתב אינו
24 חתום ואינו נושא תאריך).
25
26
27 **דיון והכרעה**
28
29 השאלה הראשונה הטעונה הכרעה היא האם מתקיימים התנאים לביטול הרשעת
30 הנאשמת בדין. ככל שהתשובה על שאלה זו היא בשלילה, השאלה הנוספת הטעונה
31 הכרעה היא מהו העונש ההולם לנאשמת.
32
33
34 **שאלת ביטול ההרשעה**
35
36 הכלל הוא, כי מי שנמצא אשם בביצוע עבירה יורשע בדין, ורק במקרים חריגים יבטל
37 בית המשפט את ההרשעה.
38
39 בע"פ 2083/96 **כתב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נב (3) 337 קבעה כב' השופטת דורנר, כי
40 הימנעות מהרשעה אפשרית בהצטבר שני גורמים: **ראשית**, סוג העבירה מאפשר לוותר
41 בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה, מבלי לפגוע פגיעה באופן מהותי בשיקולי
42 ענישה אחרים; **ושנית**, על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם.
43

בית משפט השלום באילת

29 ינואר 2019

ת"פ 17-09-47170 מדינת ישראל נ' לנדצ'מן

- 1 22. עוד נקבע כי, תוצאה של הימנעות מהרשעה, חרף הקביעה כי הנאשם ביצע את
2 העבירה, היא תוצאה חריגה, השמורה למקרים מיוחדים ויוצאי דופן (רע"פ 5100/14
3 מסארווה נ' מדינת ישראל (28/07/14)).
4
- 5 23. קביעה זו קנתה לה אחיזה בפסיקת בית המשפט העליון (רע"פ 2323/17 פלוני נ' מדינת
6 ישראל (12/06/17)).
7
- 8 24. לא יהא חולק בדבר חומרת המעשים בהם הורשעה הנאשמת. הנאשמת, שהינה גנתת
9 במקצועה, תקפה שתי פעוטות רכות בשנים, בגילאים שבין שנה וחצי לשנתיים וחצי,
10 עת שהו הללו בגן ילדים שבניהולה – מקום שאמור להיות המקום המוגן ביותר עבורם,
11 והכל מבלי שהפעוטות אונו רע לנאשמת.
12
- 13 25. הנאשמת ניצלה את פערי הכוחות בינה לבין הפעוטות חסרי הישע, שלא יכלו להתגונן
14 מפני מעשיה ואף לא יכלו להתלונן עליהם.
15
- 16 26. גם אם מעשי הנאשמת לא הסבו לפעוטות חבלות, הם לבטח הסבו להם כאב, ומכל
17 מקום אין בכך כדי להקהות מחומרת המעשים. המעשים ראויים לגינוי ולהוקעה.
18
- 19 27. מעשי הנאשמת פגעו בערך חשוב מאוד שהוא שלמות גופם של הפעוטות שהתחנכו בגן
20 שבניהולה.
21
- 22 28. כמו כן, מעשי הנאשמת פגעו בערך חשוב נוסף שהוא שמירה על אמונם של הורי
23 הפעוטות ואמון הציבור בכללותו, ביכולתה של מערכת החינוך לספק טיפול מקצועי
24 לילדיהם, בסביבה מוגנת ובטוחה, ולבחור אנשים מתאימים לביצוע תפקיד רגיש
25 וחשוב זה. כבר נאמר על תפקיד, כדוגמת זה שביצעה הנאשמת, כי: "ספק אם יש
26 אחראי ממנו – לחנך עוללים וילדים שאין רכים מהם בראשית דרכם. זהו תפקיד
27 המחייב את העוסק בו למיומנות, נשמה – יתרה, ובעיקר אהבה וסבלנות שאין להם
28 קץ, כי הרי מדובר בילדים שחלקם אף טרם למדו לבטא את עצמם" (ע"פ 5986/08
29 כחלון נ' מדינת ישראל (10/11/08)).
30
- 31 29. בשורה של פסקי דין עמדו בתי המשפט בערכאות השונות על החומרה שבעבירות
32 אלימות כלפי פעוטות מצד אלה המופקדים על חינוכם וביטחונם.
33
- 34 בע"פ 6984/97 פלוני נ' מדינת ישראל (04/10/99) ציין בית המשפט העליון כי:
35
- 36 "לאחרונה התפשטה התופעה של אנשים, המופקדים על קטינים, אשר פוּדְקִים
37 עליהם את כעסיהם ותסכוליהם. אנשים אלה, שהם בדרך כלל שומרי חוק, נותנים
38 דרור ליצר האלימות שבהם, תוך ניצול חוסר היכולת של הקטין להגן על עצמו, או
39 למצער, להתלונן על אשר נעשה בו. במקרים כאלו, אין לייחס משקל רב לקולא לעבר
40 נקי ואף להתנהגות תקינה. על העונש לשקף את חומרת מעשה העבירה ואת הוקעתה
41 וסלידתה של החברה ממנו, וכן להרתיע את הרבים".
42
43
44
45

בית משפט השלום באילת

29 ינואר 2019

ת"פ 17-09-47170 מדינת ישראל נ' לנדצ'מ

- 1 ובת"פ 17-07-1465 מדינת ישראל נ' בוקשטיין (03/05/18) ציין בית המשפט כי:
- 2
- 3 "מדיניות הענישה בעבירות אלימות משמעותיות בכלל ובפרט כלפי תינוקות חסרי
- 4 ישע, הינה של החמרה מובהקת. . .
- 5 כמובן שיש להוקיע כל אלימות, מכל סוג שהוא, ובכל זאת, אלימות כלפי תינוקות
- 6 היא דבר אחר. הציבור הכללי, ובמיוחד ציבור המטפלות, צריך להטמיע את התובנה
- 7 שתינוקות הם מחוץ לתחום ושמי שיפגע בתינוק ישלם על כך מחיר כואב. אחד
- 8 הדרכים לקידום הבנה זו היא הענישה הפלילית."
- 9
- 10 30. סוג העבירה בה הורשעה הנאשמת (תקיפת פעוטות רכות בשנים), מעמדה של הנאשמת
- 11 בעת ביצוע העבירה (היותה הגנת ומנהלת הגן בו התחנכו הפעוטות מושא התקיפה),
- 12 הערכים החברתיים החשובים שנפגעו כתוצאה מהמעשים והצורך להוקיע סוג כזה של
- 13 עבירות, אינם מאפשרים לוותר על ההרשעה מבלי שייפגעו פגיעה מהותית שיקולי
- 14 הענישה האחרים. כמו כן, הימנעות מהרשעת הנאשמת תעצים את הפגיעה, לא רק
- 15 בערך השמירה על חייהם של הפעוטות, אלא גם ובעיקר באמון של הציבור ביכולתן
- 16 של כלל המערכות, החינוכית והמשפטית, לספק סביבה בטוחה לפעוטות רכים בשנים.
- 17 די בכך כדי להביא לדחיית עתירת הנאשמת לביטול הרשעתה.
- 18
- 19 31. בנוסף, לא שוכנעתי כי הרשעה תפגע פגיעה חמורה בנאשמת, או בסיכויי שיקומה.
- 20
- 21 הנאשמת סיפרה לקצינת המבחן ולבית המשפט במסגרת טיעוניה לעונש, כי מאז
- 22 האירוע היא בחרה לזנוח את עבודתה כמנהלת גן ילדים, ואף כגננת, ותחת זאת היא
- 23 מעבירה שיעורי ריתמיקה לילדים בגני ילדים בהיקף עבודה מצומצם של חצי שעה עד
- 24 שעה ביום, וזאת עקב הקושי שלה להתמודד עם מצבי לחץ. עוד מתברר מדברי
- 25 הנאשמת, כי במהלך כל התקופה הארוכה שממועד הרשעתה בדין (ביום 21/01/18)
- 26 ועד למועד הטיעונים לעונש (ביום 10/10/18) היא המשיכה לפקוד גני ילדים ולהעביר
- 27 בהם שיעורי ריתמיקה. מכאן, שלא היה בהרשעתה של הנאשמת כדי למנוע ממנה את
- 28 עיסוקה כריתמיקאית בגני ילדים. על כן, אין חשש שהותרת ההרשעה על כנה תשנה
- 29 את מצב הדברים.
- 30
- 31 מכל מקום, מסופקני אם ראוי שהנאשמת תמשיך לעבוד עם ילדים, אף אם זה בהיקף
- 32 מצומצם. הנאשמת העידה על עצמה כי היא עדיין מתקשה להתמודד עם מצבי לחץ
- 33 (דברי הנאשמת לקצינת המבחן פסקה שנייה עמ' 3, ודברי ב"כ הנאשמת בדיון
- 34 הטיעונים לעונש). גם שירות המבחן התרשם כי הנאשמת מתקשה להתמודד עם מצבי
- 35 לחץ, אז היא עלולה להגיע לכדי מצב של חוסר שליטה בדחפים. מצבי לחץ שכאלו
- 36 עלולים להתרחש גם במסגרת שיעורי ריתמיקה בני מחצית השעה – שעה (כך למשל
- 37 עלולה להתרחש סיטואציה בה כל הילדים המשתתפים בשיעור יחלו לבכות). כלום
- 38 ראוי במצב דברים זה להעמיד בסיכון את הילדים שמתחנכים אצל הנאשמת!?
- 39
- 40 32. בהקשר זה כבר נקבע כי: "תקיפת ילדה בגן על ידי אשת חינוך שהיתה הגורם הנכיר
- 41 בגן המופקד על שלומם וחינוכם של ילדים עם בעיות תקשורת, אינה מצדיקה סיום
- 42 ההליך ללא הרשעה, מצד שני אין בעצם ההרשעה כדי להביע עמדה או להכתיב
- 43 תוצאה למעסיק פוטנציאלי בעתיד שיפגע בהתאם להבנתו ושיקול דעתו" (ע"פ
- 44 (מחוזי חי' 15-03-56707 גולומב נ' מדינת ישראל (17/06/15)).
- 45

בית משפט השלום באילת

29 ינואר 2019

ת"פ 17-09-47170 מדינת ישראל נ' לנדצ'מן

- 1 33. מכל המקובץ עולה, אפוא, כי שני התנאים העיקריים לביטול ההרשעה לא מתקיימים
2 בעניינה של הנאשמת ועל כן, אני דוחה את עתירתה לביטול ההרשעה.
3
- 4 34. משלא מתקיימים התנאים לביטול הרשעה, שנקבעו בפסיקה, לא אוכל לקבל את
5 המלצת שירות המבחן להימנע מהרשעה ומתקיימים, אפוא, טעמים טובים לסטייה
6 מהמלצת שירות המבחן.
7
- 8 **העונש ההולם**
9
- 10 35. לאחר שדחיתי את עתירת הנאשמת לביטול הרשעתה, נותר לדון בשאלת העונש
11 ההולם שיש להשית עליה.
12
- 13 36. את דינה של הנאשמת יש לגזור בהתאם לעקרון הענישה ההולמת, שהותווה בתיקון
14 113 לחוק העונשין.
15
- 16 37. בהתאם לעקרון ההלימה, תחילה יש לקבוע את מתחם העונש ההולם, או את מתחמי
17 העונש ההולם, לעבירות אותן ביצעה הנאשמת, זאת בהתאם למספר האירועים
18 המיוחסים לה; אחר כך יש לבחון הצדקה לסטייה לקולא או לחומרא ממתחם העונש
19 ההולם; וככל שאין הצדקה שכזו, יש לקבוע את העונש בתוך המתחם.
20
- 21 **אירוע אחד או מספר אירועים**
22
- 23 38. בהתאם להוראת סעיף 40(א) לחוק העונשין, על בית המשפט להכריע אם העבירות
24 בהן הורשעה הנאשמת מגבשות "אירוע אחד" או "מספר אירועים" - קביעה שיש לה
25 השפעה על מספר מתחמי הענישה ההולמים שייקבעו.
26
- 27 39. הצדדים לא טענו בעניין זה כלל ועיקר, אך אין בכך לפטור את בית המשפט מלקבוע
28 אם מדובר באירוע אחד או במספר אירועים.
29
- 30 40. מעשי התקיפה של הנאשמת כלפי שתי הפעוטות נעשו באותו מקום ובסמיכות זמנים,
31 וכבר נקבע בפסיקה כי התיבה "אירוע אחד" רחבה דיה כדי לכלול מספר פעולות
32 עברייניות שבוצעו על פני רצף זמן, והכוללות מעשיים שונים, ביחס לקורבנות שונים,
33 ובמקומות שונים (ע"פ 4910/13 ג' אבר נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 29/10/14)).
34
- 35 41. חרף האמור לעיל, אינני סבור כי ניתן לראות בשני האישומים בהם הורשעה הנאשמת
36 כעל "אירוע אחד", שכן כל מעשה תקיפה כוון כלפי פעוטה אחרת, ולכל פעוטה יש
37 אינטרס עצמאי לשלמות גופה. פגיעה בשלמות גופו של אחד אינה מהווה פגיעה
38 בשלמות גופו של אחר (השוו עם ע"פ 1742/91 פופר נ' מדינת ישראל, פ"ד נא (5) 289,
39 303). מסקנה זו הכרחית גם מנקודת מבט מוסרית, המכירה בערך חייו של אדם כערך
40 יסודי. ערך חיי האדם וסלידתנו העמוקה ממעשים הפוגעים בו חייבים למצוא ביטוי
41 מפורש ונפרד גם בקביעה אם מדובר באירוע אחד או במספר אירועים.
42
- 43
44

בית משפט השלום באילת

29 ינואר 2019

ת"פ 17-09-47170 מדינת ישראל נ' לנדצ'מן

- 1 42. כמו כן, מסופקני אם ניתן לראות במעשי התקיפה של הנאשמת משום תוכנית
2 עבריינית אחת ובאופן המצביע על "קשר הדוק" בין המעשים.
3
- 4 43. מכל המקובץ הגעתי אפוא למסקנה, כי מעשה התקיפה בכל אחד מהאישומים מהווה
5 אירוע נפרד.
6
7
- 8 **מתחמי העונש ההולם**
9
- 10 44. מתחם העונש ההולם נקבע בהתאם לערכים החברתיים שנפגעו, מידת הפגיעה בהם,
11 נסיבות ביצוע העבירה ומדיניות הענישה הנוהגת.
12
- 13 45. הערכים החברתיים שנפגעו ממעשיה של הנאשמת הם שמירה על הגוף, שמירה על
14 החיים והזכות לחיות בשלווה.
15
- 16 על ערכים אלו עמד בית המשפט המחוזי בבאר – שבע בת"פ 17-07-1465, שאוזכר
17 לעיל:
18
- 19 "תינוק הוא בראש ובראשונה אדם, גם אם הוא עדיין קטן מאוד. פגיעה בגופו ובנפשו
20 פוגעת באותם ערכים הנפגעים מפגיעה בכל אדם, לאמור, שמירת הגוף, שמירת
21 החיים, והזכות לחיות בשלווה מבלי להיפגע על ידי אחר. בהתחשב בגילו הרך של
22 הפעוט, בחוסר הישע שלו, ובהיות הנאשמת המטפלת שלו, שאמורה להשגיח עליו,
23 לדאוג לו ולטפל בו, הרי שמעשי הנאשמת פגעו גם בערך האמון במטפלות, החמלה
24 כלפי תינוקות והאחריות כלפי הפעוט והוריו".
25
- 26 46. ערכים נוספים שנפגעו ממעשי הנאשמת, ועליהם כבר עמדתי לעיל, הם פגיעה באמון
27 הורי הפעוטות שהותקפו ופגיעה באמון הציבור בכללותו בגנות ובמטפלות.
28
- 29 47. מידת הפגיעה בערכים החברתיים שנגרמה כתוצאה ממעשי הנאשמת היא בינונית.
30 הנאשמת היא הגנת והמנהלת של הגן בו התחנכו שתי הפעוטות שהוכו על ידיה,
31 והתקיפות אמנם לא היו אכזריות אך גם לא היו פשוטות: את הפעוטה האחת הכתה
32 הנאשמת על יד משיכה בשערותיה, ואת הפעוטה השנייה הכתה הנאשמת בכך
33 שתחילה דחפה אותה בחוזקה בידה ובגופה, ואחר כך הושיבה אותה בחוזקה וניערה
34 את גופה, הכל אך מחמת ששתי הפעוטות, שהינן בגילאים שנה וחצי עד שנתים וחצי,
35 התקשו להירדם ובכך הפריעו לנאשמת להתעסק במכשיר הטלפון הנייד שלה.
36
- 37 48. אשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות – הנאשמת מילאה תפקיד דומיננטי בביצוע
38 העבירה והיא כאמור גם הגנת וגם מנהלת הגן. כמו כן, לקטינים וודאי נגרם מכאוב
39 ממעשי הנאשמת.
40
- 41 49. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות בהן הורשעה הנאשמת ובנסיבותיהן מלמדת,
42 כי הענישה נעה בין מאסר מותנה לבין מאסר קצר בפועל, אשר יכול וירוצה בדרך של
43 עבודות שירות, זאת לצד רכיבי ענישה נלווים, כמתואר להלן:
44

בית משפט השלום באילת

29 ינואר 2019

ת"פ 17-09-47170 מדינת ישראל נ' לנדצ'מן

- 1 ע"פ (מחוזי - חי') 15-03-56707 גולומב נ' מדינת ישראל (17/06/15) – הנאשמת, שהינה
2 גנת, הורשעה בתקיפת קטינה הלוקה באוטיזם בכך שסטרה לקטינה, לאחר
3 שהקטינה סטרה קודם על לחייה. נקבע מתחם עונש הולם הנע בין מאסר מותנה לבין
4 מאסר בפועל לתקופה של 6 חודשים שיכול וירוצה בעבודות שירות. על הנאשמת נגזר
5 עונש מאסר על תנאי בן 3 חודשים.
6
- 7 ת"פ (שלום - רח') 15-07-25503 פרקליטות מחוז מרכז נ' סרבי (23/01/18) – הנאשמת,
8 שהינה גנת, הורשעה בתקיפת קטינים בגין כך שהשכיבה את הקטינים לישון בצורה
9 כוחנית ואגרסיבית על גבי מזרונים, תוך שהיא מחזיקה בידיהם בחוזקה ומשליכה
10 אותם בכוח על המזרונים. בנוסף, את אחד הקטינים תפסה הנאשמת בשיער ראשו,
11 ומשכה אותו לכיוון המזרון. נקבע מתחם עונש הולם שבין מאסר מותנה לבין מאסר
12 קצר בפועל שיכול וירוצה בעבודות שירות. הנאשמת נדונה לעונש מאסר מותנה, קנס
13 ופיצוי.
14
- 15 ת"פ (שלום ת"א) 15-06-13877 פרקליטות מחוז תל – אביב נ' אסתו רז (27/11/16) –
16 הנאשמת, שהינה גנת, הורשעה בתקיפת קטין בכך שדחפה בחוזקה לרצפה קטין כבן
17 3. נקבע מתחם עונש הולם הנע ממאסר מותנה ועד 6 חודשי מאסר שיכול וירוצו בדרך
18 של עבודות שירות. הנאשמת נדונה לעונש מאסר מותנה, של"צ קנס ופיצוי.
19
- 20 ת"פ (מחוזי י-ם) 13-10-59286 מדינת ישראל נ' סיגלית מזרחי (17/07/14) – הנאשמת
21 הורשעה בתקיפת שתי פעוטות בכך שאחזה בחולצת הפעוטה האחת, משכה אותה
22 והושיבה אותה בחוזקה וכן אחזה בחולצת הפעוטה השנייה ומשכה אותה לרצפה
23 והושיבה אותה בחוזקה בין רגליה. נקבע מתחם עונש הולם הנע משל"צ ועד מאסר בן
24 3 חודשים שיכול וירוצה בדרך של עבודות שירות.
25
- 26 ת"פ (שלום רמי') 17-08-9079 מדינת ישראל נ' ברגמן (13/09/18) – הנאשמת הינה
27 סייעת שהורשעה בתקיפת קטין, בכך שאחזה בקטין, הושיבה אותו על הרצפה
28 והתשייבה על הכיסא מעליו, כשהיא מונעת ממנו לזוז. לאחר מספר דקות ניסה הקטין
29 לחמוק מאחיותה אך הנאשמת משכה אותו מידי. נקבע מתחם עונש הולם הנע
30 משל"צ ומאסר מותנה ועד למאסר בפועל בן מספר חודשים שיכול וירוצה בעבודות
31 שירות. הנאשמת נדונה לעונש מאסר בפועל בן 3 חודשים שירוצה בעבודות שירות לצד
32 מאסר מותנה, קנס ופיצוי.
33
- 34 50. לאור כל האמור לעיל, אני קובע כי מתחם העונש ההולם לכל אחד מהאישומים
35 המיוחסים לנאשמת, נע בין מאסר מותנה לבין מאסר קצר בפועל שיכול וירוצה בדרך
36 של עבודות שירות.
37
- 38 51. בשים לב לכך שהמעשים המפורטים באישומים השונים בוצעו בסמיכות מקום
39 וזמנים, הרי שבהתאם לסמכות המוקנית בסעיף 40יג(ב) לחוק העונשין, סבורני כי יש
40 מקום לגזור עונש כולל לכל האירועים.
41
42
43
44
45

בית משפט השלום באילת

29 ינואר 2019

ת"פ 17-09-47170 מדינת ישראל נ' לנדצ'מן

- 1 **העונש בתוך המתחם**
- 2
- 3 .52 לאחר שקבעתי את מתחמי העונש ההולם, ומשלא מתקיימים טעמים המצדיקים
- 4 סטייה לקולא או לחומרא ממתחמים אלו, נותר לי לקבוע את העונש בתוך המתחם,
- 5 וזאת בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה.
- 6
- 7 .53 לזכות הנאשמת אזקוף את הודאתה בעובדות כתב האישום בהזדמנות הראשונה, את
- 8 עברה הנקי, את הבעת הצער והחרטה שלה כלפי הפעוטות והוריהם, ואת המחירים
- 9 האישיים שנאלצה לשלם בגין מעורבותה באירועים המפורטים בכתב האישום, הכל
- 10 כפי שפורט בדברי הנאשמת ובאת כוחה.
- 11
- 12 .54 כן אזקוף לזכות הנאשמת את חלוף הזמן מאז ביצוע המעשים (באוקטובר 2015) ואת
- 13 התרשמות שירות המבחן, כי המדובר בנאשמת בעלת עמדות ושייכות נורמטיביות,
- 14 המגלה אחריות וחרירות רבה בתפקידיה השונים כאם ובעבודתה; כי אירוע העבירה
- 15 לא מאפיין התנהגותה בדרך כלל עם הילדים; וכי רמת הסיכון מצד הנאשמת לביצוע
- 16 עבירות נוספות הינו נמוך.
- 17
- 18 .55 בנוסף, אזקוף לזכותה של הנאשמת את התשבחות שהיא קיבלה מהורים ומגורמים
- 19 שונים על תפקודה כגוננת ואת החלטתי להרשיע אותה.
- 20
- 21 .56 הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, הובילו אותי למסקנה כי יש מקום להשית
- 22 על הנאשמת עונש הנמצא ברף התחתון של המתחמים שנקבעו.
- 23
- 24
- 25 **העונש בתוך המתחם**
- 26
- 27 .57 אשר על כן, ולאור כל האמור לעיל אני דן את הנאשמת לעונשים הבאים:
- 28
- 29
- 30 **מאסר על תנאי** – מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים. הנאשמת תישא בעונש זה
- 31 אם בתקופה של שנתיים מהיום תעבור על עבירות אלימות.
- 32
- 33 **פיצוי** - הנאשמת תשלם לקטינה א.י. באמצעות הוריה, פיצוי בסך 1,000 ש"ח. הפיצוי
- 34 ישולם בתוך 60 יום מהיום. התשלום יבוצע לקופת בית המשפט, וממנה יועבר על פי
- 35 כתובת שתמסור המאשימה בתוך 14 ימים.
- 36
- 37 **פיצוי** - הנאשמת תשלם לקטינה א.ט. באמצעות הוריה, פיצוי בסך 1,000 ש"ח. הפיצוי
- 38 ישולם בתוך 60 יום מהיום. התשלום יבוצע לקופת בית המשפט, וממנה יועבר על פי
- 39 כתובת שתמסור המאשימה בתוך 14 ימים.
- 40

בית משפט השלום באילת

29 ינואר 2019

ת"פ 17-09-47170 מדינת ישראל נ' לנדצ'מן

- 1 מוצגים – כל המוצגים יושמדו/יחולטו/יושבו, לשיקול דעת המאשימה.
2
3 זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.
4
5
6 ניתן והודע היום כ"ג שבט תשע"ט, 29/01/2019 במעמד הנוכחים.

תומר אורינוב, שופט

- 7
8 הוקלד על ידי סימה סקורי שחרור